

List izhaja vsako soboto zjutraj. Posamezna številka 20 ltr, na šestih straneh 25 ltr. Zaostale številke dvojno. Celoletna 1000 ltr; polletna 500 ltr.
uprava: Tr. Narodna in študijska
Dopisi se d. Knjižnica via Ceppa, 9
r. 10. julija pa se je prvi
kopijsi in
za vsak ml
POSTNINA: 1000 ltr
OST.

DELO

GLASILO KOMUNISTIČNE PARTIJE T.O.

TRST - SOBOTA, 14. JULIJA 1956

Na 2. strani objavljamo resolucijo
CK KPSZ o čaščenju osebnosti in
njegovih posledicah

CENA 20 LIR

PRVA SEJA NOVOIZVOLJENEGA TRŽAŠKEGA OBČINSKEGA SVETA

Ker demokristjani odklanjajo odprtje na levo se vprašanje župana in odbora še ni rešilo

Občinski svet je dokazal, da Bartoli ne uživa več nobene podpore razen discipliniranih demokristjanskih svetovalcev - Občinsko vprašanje bi se lahko rešilo, če bi bila DC dovzetna za socialno odprtje in prenehanje političnih diskriminacij

Po dolgem odlašanju se je končno v torek zvečer sedel novoizvoljeni občinski svet v Trstu. Na dnevnem redu je bila izvolitev župana kar pa se ni zgodilo pri treh glasovih. Prvo glasovanje je dalo sledeč rezultat: Bartoli 20 glasov, Pogassi 15, Battigelli 9, Miani pa 3 glasove. Pri drugem glasovanju se je pojavil nov konkurent za župansko mesto in demokristijan Franzil, ki je prejel 11 glasov, Battigelli svet 9 glasov, t.j. glasove fašistov, Miani 4 glasove; Bartoli je dobil svojih 20 glasov. Izid tretjega glasovanja pa je bil sledeč: Bartoli 21, Franzil 13 glasov, 23 svetovalcev pa je oddalo bele glasovnice. Zaradi tega ni prišlo na prvi seji do izvolitve župana. Nova seja bo v torek.

Naš svetovalec tov. Pogassi je takoj po otvoritvi seje predlagal naj bi načeli razpravo o pritožbi Tržaške unije v zvezi z izključitvijo njene liste iz zadnjih občinskih volitev. Kot je znano, Tržaška unija trdi, da so zadnje volitve neveljavne zaradi krivične izključitve njene liste. Tudi dr. Pogassi je v svoji zahtevi postavil vprašanje ugotovitve dejstva, ali so volitve zakonite ali ne. Toda inž. Bartoli, ki je kot starešina vodil prvo sejo je trdil, da ima novoizvoljeni občinski svet dva meseča časa za razpravljanje o tem vprašanju ter da sedaj ni časa za tozadevno sklepanje za radi nevarnosti da bi prišlo

do imenovanja prefekturnega komisarija. Pri tem se Bartoli, seveda, ni vprašal kdo si krije, da se novoizvoljeni občinski svet ni sestel toliko časa. Sledilo je overjevanje novih svetovalcev, 58 svetovalcev je bilo takoj potrjenih, izvolitev tov. Dušana Kodriča, ki je moral priti v občinski svet na mesto izvoljenega tov. Lucchesija, ki je optical za izvolitev dr. Dekleve, ki je bila osporavana zaradi nekega davčnega spora, ki jih dva imata za občinsko upravo. Oporovanje dr. Dekleve je bilo poravnano že v toku seje, kar je občinski svet so-

glasno odobril, opcija tov. Lucchesija pa je bila zavrnjena in zaradi tega tov. Kodrič ni mogel zasedeti mesta 14. svetovalca komunistične skupine. Po opravljenju teh formalnosti je tov. Pogassi ponovno postavil vprašanje razpravljanja o pritožbi Tržaške unije, toda predlog je bil zavrnjen z večino glasov. Proti temu predlogu so glasovali PSDI, DC, PRI, PLI, PNM, MSI, MEN in dr. Agneletto, svetovalci PSI-UP pa so se vzdržali glasovanja.

Pred glasovanjem za župana so predstavniki skupin v občinskem svetu podali glasovne izjave. Dr. Franzil je za DC povedal da si je njegova skupina z namen prizadevala da bi prišlo do sporazuma med vladinimi strankami, ki je zato pripravljala občinski odbor ter da zavrača vsakršno odprtje bodisi na desno, kakor tudi na levo. Zastopnik PLI je izjavil, da bo njegova stranka ostala v opoziciji, ako bi prišlo do kakršnega koli odprtja. Zelo netakten je bil predstavniki socialdemokratov, ki se je tudi ob tej priliki obregnil proti komunistom ter zavrnil vsako sodelovanje z njimi v morebitnem odprtju na levo. Dr. Pincherle je v imenu Unità popolarne izjavil, da bo glasoval proti izvolitvi Bartolija za župana. Isto je izjavil tudi dr. Teiner od PSI in pripomnil, da bo njegova skupina podprla tak odhod, ki bo imel izrazito socialen značaj. Predstavniki NSZ Petronio je izjavil, da bo njegova skupina podprla vsako pobudo odbora, ki bo branila pravice delavcev in narodnostne pravice Slovencev; dr. Agneletto je začel podajati svojo izjavo v slovenščini proti čemer se je vsula ploha medklic, ki so prihajali iz ust nestranežev bodisi iz vrst občinskih svetovalcev, kakor tudi iz vrst publike. Zaradi tega je Agneletto nadalje govoril v italijanski. (Tu moramo omeniti, da se dr. Agneletto ni držal dogovora s slov. svetovalcem tov. Gombačem in dr. Deklevo, ki je izjavil, da bo glasoval v slovenščini, kar je bil predstavniki skupin v občinskem svetu, kjer je bil predsednik izvoljen z odločilnimi glasovi mislinov in monarhistov.)

Tajništva sta sklenila, da se bosta ponovno sestali pred sejo občinskega sveta, ki je sklicana za torek, zato se bo ponovno preučila položaj, ko se bo zvedelo za stališče DC ter PSDI, PRI in PLI. Voditelj komunistične skupine tov. dr. Pogassi je podal sledečo glasovno izjavo: Komunistična partija je že večkrat javno obrazložila svoje stališče v zvezi z vprašanjem izvolitve župana in se stave občinskega odbora. V toku zadnjega meseca smo bili priča tajnim pogajanjem, ki so vodili v javnosti in brez vsakega kontakta z našo partijo, dasiravno je ta dobila veliko število glasov. Prišlo je celo do neiskrenih sklepov prav zaradi našega stališča. Potrebno je upoštevati voljo volivcev in usmeriti pot k socialnemu in demokristjanskemu odprtju v javni uporabi. Potrjujemo da bomo podprli tak občinski odbor ki se bo obvezal uresničiti program social-

nega odprtja in zagotovil da ne bo delal nobenih diskriminacij v pogledu naše partije in na splošno v pogledu strank delavskega razreda, ki bo dovolil opoziciji kontrolno nad vsemi občinskimi ustanovami in komisijami in ki bo zahteval takega župana, ki bo užival zaupanje vsega prebivalstva. Zato si v zvezi s tem pridržujemo pravico do akcijske prostosti v razvoju postopka za izvolitev župana in občinskega odbora.

Izjava
Tov. Gombač in dr. Dekleva sta nam poslala naslednjo izjavo:
Podpisana izjavljata, da je bilo dne 10. t. m. pred začetkom seje tržaškega občinskega sveta dogovorjeno z gospodom dr. Agnelettom, občinskim svetovalecem s posredovanjem Gombača Franca, mestnega svetovaleca:

1. da ne bo na prvi seji noben slovenski občinski svetovalec govoril v slovenščini,
2. da bodo slovenski občinski svetovalci na ini izmed prvih seji po izvolitvi občinskega odbora predložili skupno ali ločeno resolucijo v zvezi s pravico slovenskih občinskih svetovalcev, da se smejo posluževati tudi slovenščine v svojih govorih v občinskem svetu, kakor tudi o drugih pravicah, ki so zagotovljene tržaškemu Slovencev v Poselnem statutu. V nasprotju z dogovorom je gospod dr. Agneletto na prvi seji spregovoril par besedi v slovenščini in s tem kršil dogovor.

Trst, dne 12. julija 1956.
Podpisana:
Franc Gombač
Dr. Jože Dekleva

Razgovori KPI-KPSZ

MOSKVA — Te dni se mu- dijo v Sovjetski zvezi predstavniki KPI Giancarlo Pajetta, Pellegrini in Negarville. V toku svojega obiska so se razgovarjali s tovariši Hruščevom, Pospelovom in Ponomarevkom. Razgovor je bil, kot poudarja uradno poročilo, dolg in prijateljski.

Po tem incidentu, ki meče zelo slabo luč na takovane kroge strank italijanskega Trsta, je tov. prof. Weiss podal v imenu komunistične skupine glasovno izjavo, v kateri se pravi, da se bo komunistična skupina zavzemala za uresničitev volilnega programa, predvsem za teritorialno avtonomijo, za spoštovanje slovenskih pravic, za prostot, za izvedbo rotacijskega sklopa, za obnovu pomorskih pravic, ki so bile izgubljene v času fašističnega vladanja. Tudi ob fašistični svetovlasti sta razgrajala skupno z nekaterimi drugimi svetovalci takozvanega središča. V tem je predsednik prekinil sejo za nekaj minut, nakar je tovariš Grbec ponovno prebral svojo izjavo v italijanski.

Izjava se glasi:
"Ob začetku našega dela in sporazumnosti z ostalimi svetovalci mi ne maramo odrediti naših ustavnih in demokristjanskih pravic govoriti v tem pokrajinskem svetu v slovenščini. Narodnostne pravice etničnih manjšin so neuničljive. Te pravice, tako za Italijane kot za Slovence, smo vedno odločno zahtevali pod vsem režim, ki so to sedaj vladali na tem področju."

Mi smo mnenja, da sta bili sprememba pokrajinskega volilnega zakona za izvolitev pokrajinskega sveta in razveljavitev volilnih okrožij, kar je napravil generalni vladni komisar napravljeno zato, da bi omajali zastopstvo slovenskega prebivalstva v pokrajinski upravi.

Nekulturno vedenje nekaterih svetovalcev in določene dele publike nam nazorno prikazuje, kakšne so pojmove s strani ljudi takozvanega italijanskega sedanja demokracija, ki je zrasla iz odgovornosti gibanja proti proslulemu fašističnemu režimu. Dejansko je bilo zadržanje večine ne samo nedemokristjansko, temveč ne-

Deželna avtonomija je Trstu potrebna

Po volitvah zgleđa, da se nekatere stranke ne zanimajo več tako kot prej za vprašanje avtonomije.
Ne more se reči, da so v tem času popolnoma ali delno odpadli vzorci, ki narekujejo rešitev tega vprašanja. Nasprotno, vsakodnevno postaja nujnejša potreba po tržaški avtonomiji, ker se na ta način lahko ugodno rešijo številni problemi, ki tarejo naše mesto na upravnem in gospodarskem področju.

Predvsem je treba napraviti konec s komisarijskim režimom, ki je bil uveden po podpisu Londonskega sporazuma in ki ga vlada še vedno podpira, ker se drži dvoumnega časovnega dajanja rešitve teritorialnega vprašanja. Nedvomno je, da se vlada drži dvoumnosti iz znanja in notranjepolitičnih razlogov. Toda po tolikih letih bi bilo pravilno in demokristjansko, da se Tržačanom daje ne samo možnost izvolitve občinskih in pokrajinskih uprav, marveč tudi udeležbo na političnih volitvah. S tem v zvezi je tudi nujno potrebno, da dobijo Tržačani takšno deželno ureditev, ki bi jim jamčila demokristjanski teritorialni ustrež v širšem okviru deželnih avtonomij.

Zdi se nemogoče, da vsi govorijo in pišejo o avtonomiji krajevnih ustanov, t. j. občin in pokrajin, a skoraj vsi pozabljajo, da se ta avtonomija lahko popolnoma izvede le v okviru deželne avtonomije. In prav to primerno deželno avtonomijo ni napravil noben korak naprej. Krajevne ustanove so še vedno strogo podvržene centralizirani

Zato se Komunistična partija že od oktobra 1954 dalje zavzema za avtonomijo Tržaškega ozemlja, ki bi se lahko v do- glednem času razširila tudi na nekatere sosedne pokrajine, če bi bilo to v želji zainteresiranih prebivalcev. Zato bi se moral predvideti predstavniki organ, ki bi se izvolil na podlagi splošne in tajne volilne pravice s proporcionalnim sistemom, kot se dogaja za tiste deželne zbornice, ki so bili v Italiji že izvoljeni v Siciliji, Sardiniji, Aolski dolini in na Južnem Tirolskem. Takšen predstavniki organ ne bi bil nič novega, ker je že bil preizkušen v omenjenih deželah Italije in je obrodil zelo dobre rezultate.

Ta organ, ki smo mu nadeli ime Področnega sveta, bi moral imeti upravno in zakonodajno oblast. Zakonodajna oblast bi morala odgovarjati sedanji pristojnosti generalnega komisarija. Na ta način bi se prebivalstvu zagotovile osnovne demokristjanske svobode s posebnim osirom na posebni statut, ki določa pravice slovenskega dela prebivalstva.

Kot je razvidno, je področna avtonomija nujnost, ki se ne sme več zavlačevati, ker vsako zavlačevanje škodi potrebam in interesom prebivalcev. Javno je torej, da se morajo za izvedbo te zahteve zavzeti vse tiste stranke, politične, sindikalne in gospodarske organizacije, ki se s tem načelom strinjajo. Z večjo razporeditvijo sil v to deželno avtonomijo se bodo lahko dosegli konkretni in pozitivni rezultati, ki bodo velike važnosti za bodočnost Trsta in njegovega področja. Prav gotovo, da v tem smislu treba izkoristi vsako primerno priliko v pokrajinskem in občinskih svetih.

Stranke pa, ki so po volitvah nekako pozabile na to vprašanje, naj ga ponovno spravijo na dnevni red svojega delovanja, ker se v interesu Trsta ne sme pozabiti na to upravičeno zahtevo našega prebivalstva.

IZVOLITEV ŽUPANOV VELIKIH MEST V ITALIJI

Široka fronta v parlamentu okrog zakona o tekočih gorivih

Predstavniki organizacije posestnikov zavračajo zahteve poljskih delavcev, zaradi tega obstaja malo možnosti, da bodo sedanja pogajanja privedla do pozitivnega zaključka

Kot smo že prejšnji teden pisali, se je Fanfanijevo preprečevanje odprtja na levo v nekaterih krajih spremenilo v povsem odkrito odprtje na desno. To je prišlo do izraza zlasti v Rimu, kjer je bil za novega župana izvoljen demokristijan Tupini. Zanj so glasovali svetovalci vladnih strank, fašisti in monarhisti.

V Milanu je bil izvoljen za župana socialdemokrat Ferrar. Zanj so glasovali tudi socialisti in komunisti. Tako so bili imenovani prefekturne komisarija. V Benetkah je bil izvoljen za župana demokristijan Tognazzi in sicer s pomočjo glasov levic. Tu je praktično prišlo do odprtja na levo, kljub izrecni prepovedi glavnega tajnika DC Fanfanija. Značilno so bile glasovne izjave izvoljenih svetovalcev, ki je poudarila zlasti potrebo po sodelovanju odporniškega gibanja in po odločnem zapreju kakršne koli usmeritve na desno. V Genovi je bil izvoljen za župana demokristijan tola s podporo ki so jo dali monarhisti. V Florenci pa se La Pira poteguje za enoburno občinsko upravo, kar spravlja v zadrego vladno koalicijo.

Značilno je dejstvo, da so se vodilni demokristjanski krogi v Rimu silno razburjali zaradi izvolitve socialdemokrate za župana v Milanu in prav tako zaradi podpore, ki jo je bil deležen s strani levic pa se niso hoteli zaradi odkrite podpore, ki so jo dali fašisti pri izvolitvi Tupinija za župana v Rimu. V glavnem so se omejevali na trditve, da so bili glasovi fašistov nepotrebnosti. Isti krogi so pripravljali ozračje, ki naj bi dovedlo do tega, da bi milanski župan podal ostavko. Vendar pa vse kaže, da se to ne bo zgodilo.

Podpredsednik vlade Saragat je se dni zaprosil Segnija, naj ga čimprej razreši te funkcije. Kot zgleđa se hoče na ta način posvetiti v celoti vodstvu socialdemokratske stranke, kjer bo lahko še bolj krčevito branil štiristransko koalicijo. Tudi Segni je baje za grozil z ostavko. To so novi znaki razkroja vladne koalicije.

Stavka kmetičkih delavcev, ki se je pričela pretekli teden, je bila prekinjena zaradi pristanka Zveze posestnikov na pogajanja z delavskimi organizacijami. Sindikalne organizacije so prav s tem dokazale vso svojo dobro voljo za ureditev spora med delavci in posestniki. Toda pogajanja, ki so v toku na ministrstvu za

delo v Rimu kažejo, da obstajajo omejene možnosti za rešitev spora. Sindikalne organizacije delavcev postavljajo zahteve po obnovitvi delovnih pogojev za preseljevalce na rižinskih poljih, obnovitvi pokrajinskih in nacionalnih sporazumov poljskih delavcev in uvedbe pokojnin s polovinskega. Predstavniki posestnikov se upirajo tem zahtevam, trdeč da bi njih ugoditev še poslabšala stanje kmetijstva v Italiji.

V rimskem parlamentu so ta teden razpravljali o važnem zakonu o tekočih gorivih. Razprava je bila zelo živahna. Poslanci desnice so zagovarjali monopol kartelov, medtem ko se je prav okrog tega vprašanja ustvarila široka fronta zagovornikov osnutka naprednega zakona o iskanju in predelovanju tekočih goriv. Ta široka fronta zajema komuniste, socialiste, demokristjane, socialdemokrate repuglikance in celo del liberalcev. Tozadevni zakon je bil v sredo izvoljen s 386 glasovi proti 37.

BEograd — V četrtek popoldne je prisel s svojimi spremljevalci predsednik Egiptov Gamal Naser. Prispele je s posebnim letalom na vojaško letališče, kjer so ga sprejeli predsednik Jugoslavije Tito in drugi najvidnejši jugoslovanski predstavniki. Naser se bo zadržal tri dni v Beogradu kjer bo imel večje politične in državniške razgovore z jugoslovanskimi voditelji. Nato bo odpotoval na obisk po Jugoslaviji. Zanj dne se bo podal na Brione kjer se bo srečal s Titom in Nehrujem.

BERLIN — Neki zahodnonemški vojniški vodja je zbežal v Nemško DR s kopico dokumentov, ki dokazujejo subverzivno delovanje tajnih ameriških agentov. Hesse — tako se imenuje — je omogočil s svojimi dokumenti tudi razkrinkanje več desetih saboterjev in provokatorjev v poznajskih dogodkih.

MONAKOVO — Predsednik socialdemokratske stranke Ollenhauer je na kongresu govoril o sedanjem položaju Zahodne Nemčije in o politiki socialdemokratov. Ollenhauer je

Obvestilo tajništva KPTO in PSI

Dne 12. t. m. sta se sestali tajništva komunistične partije TO in PSI, da preučita položaj, ki je nastal po tokovski seji občinskega sveta v Trstu. Nadalje so udeleženci sestankov globoko preučili novonastali položaj v pokrajinskem svetu, kjer je bil predsednik izvoljen z odločilnimi glasovi mislinov in monarhistov.

Tajništva sta sklenila, da se bosta ponovno sestali pred sejo občinskega sveta, ki je sklicana za torek, zato se bo ponovno preučila položaj, ko se bo zvedelo za stališče DC ter PSDI, PRI in PLI.

Demobilizacija v Romuniji
BUKARESTA — Romunska vlada je sporočila, da bo s 15. septembrom demobilizirala 20.000 vojakov.

Po svetu naokrog

BEograd — V četrtek popoldne je prisel s svojimi spremljevalci predsednik Egiptov Gamal Naser. Prispele je s posebnim letalom na vojaško letališče, kjer so ga sprejeli predsednik Jugoslavije Tito in drugi najvidnejši jugoslovanski predstavniki. Naser se bo zadržal tri dni v Beogradu kjer bo imel večje politične in državniške razgovore z jugoslovanskimi voditelji. Nato bo odpotoval na obisk po Jugoslaviji. Zanj dne se bo podal na Brione kjer se bo srečal s Titom in Nehrujem.

BERLIN — Neki zahodnonemški vojniški vodja je zbežal v Nemško DR s kopico dokumentov, ki dokazujejo subverzivno delovanje tajnih ameriških agentov. Hesse — tako se imenuje — je omogočil s svojimi dokumenti tudi razkrinkanje več desetih saboterjev in provokatorjev v poznajskih dogodkih.

MONAKOVO — Predsednik socialdemokratske stranke Ollenhauer je na kongresu govoril o sedanjem položaju Zahodne Nemčije in o politiki socialdemokratov. Ollenhauer je

dejal, da je sedanja vojaška politika Zahodne Nemčije zgrešena, da bi si morali prizadevati za mirno združenje dežele in da bi bilo treba ponovno diskutirati, ali je bil pravilen pristop Zhd. Nemčije v atlantski pakt. Dejal je, da bi se morala združena Nemčija vključiti v evropski sistem kolektivne varnosti.

ATENE — Velik potres je povzročil ogromno škodo in več žrtev na grških otokih v egejskem morju. Otok Santorino je bil največ prizadet. Do sedaj so ugotovili 64 mrtvih in 80 ranjenih. V tem dneh so na teh otokih registrirali 257 potresnih sunkov, ki so se vrstili drug za drugim.

WASHINGTON — Predsednik Eisenhower je sporočil, da bo ponovno kandidiral na novembrskih predsedniških volitvah.

TOKIO — Na nedeljskih delnih volitvah v japonski senat so levčarske stranke zabeležile velik uspeh. Komunistična partija je podvojila svoje glasove, ker je prejela

1.149.000 glasov (prej 558.606). Cialisti so dobili 12 sedežev več kot zadnjič. V tokiju in Oaki, največjima mestoma Japonske, sta KP in socialistična stranka postali najmočnejši stranki.

RIM — Zgleđa, da namerala italijanska socialdemokratska stranka poslati v kratkem v ZSSR svojo delegacijo, ko so to že storili francoski socialdemokristi.

PARIZ — Kot poroča «Humanité» je Zveza komunistov Jugoslavije pristala na sestanku s predstavniki KP Francije, ki bo verjetno meseca septembra.

V juniju se je prevoznih sredstev, ki vzdržujejo redni promet med Trstom in jugoslovanskim področjem, posušilo skupno 34.443 oseb z obeh področij. Jugoslovanski avtobusi so prepelali 9003 potnikov, parniki 11.550. Italijanski avtobusi so prepelali 7863 potnikov, parniki pa 5425.

Italijanski prevoznih sredstev se je torej poslužilo skupno 13.290 potnikov, jugoslovanskih pa 21.153.

V sredo se je v Kremli začelo zasedanje Vrhovnega sovjeta ZSSR. Dnevni red, ki sta ga ločno odobrila oba doma, je naslednji: 1. načrt zakona o ureditvi pokojnin; 2. proučitev predloga karelo-finske republike za njeno vključitev v Rusko zvezno republiko; 3. poziv vrhovnega sovjeta parlamentom ostalih držav o razorožitvi; 4. stališče vrhovnega sovjeta glede predloga japonskega parlamenta za prepoved izdelovanja in uporabe atomskega orožja; 5. ratifikacija sklepov vrhovnega sovjeta.

Na skupni seji obeh svetov je podal poročilo o prvi točki dnevnega reda ministrijski predsednik Nikolaj Bulganin, ki je govoril o zakonu za povznesenje pokojnin. Na tej seji so bili prisotni najvišji sovjetski državniški in vodilni: Hruščev, Molotov, Vorosilov, Kaganovič, Zukov, Malenkov, Klimentenko in Seiplov. Kot častni gostje so bili prisotni iranski šah s soprogo in severnokorejski ministrijski predsednik Kim Il Sun.

V svojem poročilu je tovariš Bulganin poudaril, da je industrijska proizvodnja v prvih šestih mesecih letošnjega

leta za 12% preseгла proizvodnjo v istem lanskem obdobju. Prav tako je industrijska proizvodnja za 2% višja kot je bila predvidena po načrtu. Narasla je tudi proizvodnja v vseh ostalih področjih, kar dokazuje naraščajočo gospodarsko silo ZSSR.

V zadnjem času so se odpravile pomanjkljivosti, ki so jih lani ugotovili na področju živinoreje. Letos so v prvem šestmesečju dobavili prebivalstvu 38% več mleka in 23% več mesa.

Glede nove politike sovjetske vlade in partije je tovariš Bulganin poudaril, da jo je sovjetsko ljudstvo enotno in navdušeno podprlo. Prav posebno je sovjetsko ljudstvo podprlo borbo proti čaščenju osebnosti in njegovim posledicam, kar so skušali sovražniki komunizma izkoristiti, da bi omajali zaupanje v komunistično idejo in v socializem. Dejstvo pa je, da je ta borba ponovno dokazala življenjsko silo in moč socialističnega sistema, ki je neprimerno boljše od kapitalističnega.

Tov. Bulganin je dejal v zvezi s problemi zunanje politike da je glavna skrb komunistične partije in sovjetske vlade bo za mir in varnost med narodi, boj za pomiritev in sodelovanje med deželami z različnimi družbenimi ureditvami.

Bulganin je ugotovil, da se računa letos na dober pridelek, da je bilo na novo posejanih 33 milijonov ha zemlje, kar je za 3 milijone ha več kot je bilo predvideno. Rekel je, da so se znižali za dve uri delovni urnik in da so se začeli izvajati ukrepi za znižanje delovnega urnika na 7 ur. Predložil bo zakon za preprosto zaposlitve žena pri težkih delih. Glede novega zakona za pokojnine je Bulganin dejal, da predvideva splošno povišanje pokojnin razen nekaterih omejitev tistih pokojnin, ki so bile previsoke. S temi novimi zakonom bo vlada izdala več milijard rubljev, ki bodo kriti s proračunskim aktivom.

V Moskvi so se medtem vključili razgovori med iranskim šahom in sovjetskimi voditelji, na podlagi katerih so bili potrjeni dobri odnosi med obema deželama in dobra volja po nadaljevanju naporov za doseg sosedskega prijateljstva.

Eden pojde v ZSSR prihodnje leto

LONDON — Angleška vlada sporočila, da se bosta ministri, predsednik Eden in minister Lloyd podala na uraden obisk v Moskvo na leto 1957.

Resolucija centralnega komiteja KPSZ o izvoru in posledicah čaščenja osebnosti

Objavljamo besedilo resolucije Centralnega komiteja Komunistične partije Sovjetske zveze, ki je objavljena v Pravdi 2. julija 1984. Pod naslovom »O premagovanju čaščenja osebnosti in o njegovih posledicah«.

I. Centralni komitej KPSZ je zadoščen ugotovitvi, da so sklepi XX. kongresa KPSZ naleteli na splošno odobravanje in ogroženo podporo vse naše partije, vsega sovjetskega ljudstva, bratskih komunističnih in delavskih partij, delovnih ljudi velike skupnosti socialističnih dežel, milijonov ljudi v kapitalističnih in kolonialnih deželah.

Vse to se razume, ker je XX. kongres partije kot nova etapa v ustvarjalnem razvoju marksizma-leninizma nudil globoko analizo sedanjega notranjega in mednarodnega stanja, ki je obožoval Komunistično partijo in vse sovjetsko ljudstvo, v velikiški in borbeni nacrt, da se izgradijo komunizem in etno akcije vseh partij delavskega razreda, da se od strani nevarnost nove vojne v interesu delovnih ljudi.

Pod vodstvom Komunistične partije ima sovjetsko ljudstvo, uresničujoč sklepe XX. kongresa KPSZ, nove pomembne uspehe na vseh področjih političnega, gospodarskega in kulturnega razvoja dežele. Sovjetski ljudje so se se kompaktneje strinili okrog Komunistične partije in razvijajo visoko ustvarjalno delo v borbi za uresničevanje nalog, ki izhajajo iz XX. kongresa.

Obdobje po kongresu je tudi pokazalo veliko življensko silo njegovih sklepov za mednarodno komunistično in delavsko gibanje in za borbo vseh naprednih sil za ureditev miru in svetu.

Važna načelna teoretska stališča, iznesena na kongresu, o mirnem sožitju med državami z različnimi družbenimi ureitvami, o možnosti onemogočanja vojne v naši dobi in o različnih oblikah prehoda različnih dežel v socializem ugodno vplivajo na mednarodno politiko, o favoriziranju pomiritev, o krepitev akcijske enotnosti med vsemi silami, ki se borijo za mir in demokracijo, in nadaljnjo ureditev svetovnega socialističnega sistema.

Če so sklepi XX. kongresa KPSZ povzročili med sovjetskimi ljudmi in delovnimi ljudmi ljudskih demokracij in v svetu veliko navdušenje in nov val ustvarjalnih pobud in revolucij, naravnost energije, so pa med sovjetskimi delavskimi razredi povzročili strah in nevoljo.

Reakcionarji krogi ZDA in nekaterih drugih kapitalističnih vlad so očito zakrili za radi velikega programa borbe za mir, ki je izšel iz XX. kongresa KPSZ. Njihov nemir na račun, ker se ta program aktivno in dosledno izvaja. Zakaj sovražniki komunizma in socializma osredotočajo ogenj na pomanjkljivosti, ki jih je Centralni komitej naše partije ugotovil na XX. kongresu KPSZ? Oni se tako vedejo, da bi odvrnili pozornost delavskega razreda in njegove partije od glavnih vprašanj, ki so bila postavljena na XX. kongresu partije in razširjajo pot za nove uspehe miru, socializma in enotnosti delavskega razreda. Sklepi XX. kongresa partije, notranja in zunanja politika sovjetske vlade so povzročili zmedo v imperialističnih krogih ZDA in drugih dežel. Smela in dosledna zunanja politika ZSSR v smeri zagotovitve miru in sodelovanja med državami ne glede na njihovo družbeno ureditev uživa podporo širokih množic v vseh deželah sveta, razširja fronto mirnih ljudi in povzroča globoko krizo politike hladne vojne, politike ustvarjanja blokov in tekme v oboževanju.

Ni slučajno, da so največji hrup okrog borbe proti čaščenju osebnosti dvignili imperialistični krogi ZDA. Obstoj negativnih pojavov, povezanih s čaščenjem osebnosti, je bil v njihovem korist, ker so izkoristili ta dejstva za borbo proti socializmu. Danes, ko naša partija pogumno premaga posledice čaščenja osebnosti, gledajo imperialisti v tem činitelju, ki pospešuje napredovanje naše dežele h komunizmu in slabi pozicije kapitalizma. Ko skušajo zmanjševati veliko privlačno silo njihovega vpliva na KPSZ in njihovega vpliva na najširše ljudske množice, uporabljajo ideologijo kapitalizma vse vrste zvijač in preteklost, da bi odvrnili pozornost delovnih ljudi od navdušenosti in naprednih idej, ki jih socialistični svet postavlja pred človeštvo.

V zadnjem času se je v buržoaznem tisku razvila kampanja protisovjetskih klevet, za katere skušajo reakcionarji krogi dobiti pretežno v nekaterih dejstvih, povezanih s čaščenjem osebnosti Stalina, ki je bilo obsejano od KPSZ. Pobudniki te kampanje napenjajo vse svoje sile, da bi »skalili vodo« in prikrižali dejstvo, da gre za premočeno etapo življenja v sovjetski državi: oni molčijo ali pa pacijo tudi dejstvo, da sta se KPSZ in sovjetska vlada v letih po smrti Stalina z vztrajno odločnostjo lotili likvidacije posledice čaščenja osebnosti in uspešnega uresničevanja novih nalog za ureditev miru in izgradnje komunizma v interesu širokih ljudskih množic.

S svojimi kampanjami lažijo skušajo ideologijo buržoazije postaviti na brez uspeha zasenčiti velike ideje marksizma-leninizma, oslabilo zaupanje delovnih ljudi v prvo deželo socializma, v ZSSR, in seriji zmedo v vrstah mednarodnega komunističnega in delavskega gibanja.

Izkušnja zgodovine uči, da so sovražniki mednarodne proletarske enotnosti vedno v preteklosti skušali izkoristiti po njih mnenju ugodne trenutke za izpodkopavanje mednarodne enotnosti komunističnih in delavskih partij, za razrušenje mednarodnega delavskega gibanja in za oslabilost socialističnega tabora. Toda vsakokrat so komunistične in delavske partije razumele manevre sovražnikov socializma, so se bolj strmile svoje vrste, dokazujoč svojo neomajno politično enotnost in svojo neomajno zvestobo idejam marksizma-leninizma. Bratske komunistične in delavske partije so pravčasno spoznale tudi nove manevre sovražnikov socializma in so mu dale pravi odgovor. Bilo bi pa napacno zapreti oči pred dejstvom, da se nekateri naši pri-

jatelji v inozemstvu niso popolnoma orientirali v zvezi z vprašanjem čaščenja osebnosti in njegovih posledic in da kdaj sprejemajo napadne razlage nekaterih stališč o čaščenju osebnosti.

V kritiki proti čaščenju osebnosti izhaja partija iz načel marksizma-leninizma. Če tri leta naša partija vodi dosledno borbo proti čaščenju osebnosti Stalina in z vztrajnostjo likvidira njegove škodljive posledice. Razumljivo je, da je to vprašanje dobilo veliko mesto v delu XX. kongresa in v njegovih sklepih. Kongres je poudaril, da se je centralni komitej pravčasno in na popolnoma pravi način boril proti čaščenju osebnosti, katerega razširitev je zmanjšala vlogo partije, ljudskih množic, kolektivnega vodstva v partiji in je pogosto privedla do nemarnosti v delu in do robatih prekrškov socialistične zakonitosti. Kongres je naložil centralnemu komiteju naloge, naj dosledno uresniči ukrepe za popolno premagovanje čaščenja osebnosti, ki je tuje duhu marksizma-leninizma, za likvidacijo njegovih posledic na vseh področjih političnega, državnega in ideološkega dela, za natančno spoštovanje norm o partijskem življenju in načel kolektivnega vodstva v partiji, ki jih je izdelal veliki Lenin.

V borbi proti čaščenju osebnosti vodijo partijo znana stališča marksizma-leninizma o velikih ljudskih množicah, partije, pogamežnih osebnosti v zgodovini in o nedopustnem značaju čaščenja osebnosti političnega voditelja, pa naj bodo njegove vrednote le velike. Ustanovitelj znanstvenega komunizma Karl Marx je izjavil, poudarjajoč antipatijo proti ekaknemu kolektivnemu čaščenju, da je z Engelsom vstopi v skupnost komunistov opod pogojem, da se v njenem statutu odpravi vse, kar je omogočalo praznovno klanjanje pred oblastvoma.

Ko je ustvaril našo komunistično partijo, se je Lenin brez prestanka boril proti protimarksiistični koncepciji o »čjunaksu« in »množici« in je odločno odločil protipostavljanje osamljenega ljudskega množicam. Misel desetih milijonov ljudi — je pravil Lenin — ustvarja nekaj neznane vzvišene, neješka kot pa osamljeno predvzvedanje, pa naj bo le največje in najgenialnejše.

Centralni komitej KPSZ, postavljajoč vprašanje borbe proti čaščenju osebnosti, je izhajal iz dejstva, da čaščenje osebnosti nasprotuje vsebini socialističnega razreda in se spreminja v zapreko za razvoj sovjetske demokracije in napredovanje naše družbe v komunizem.

XX. kongres partije je na pobudo centralnega komiteja imel za neobhodno potrebno, da se odkrito in pogumno govori o težkih posledicah čaščenja osebnosti in o velikih napakah, ki so bile dopuščene v zadnjem obdobju Stalinskega življenja, nato da se vsa partija pozove, naj na podlagi kolektivnih napravov napravi konec z vsem, kar je čaščenje osebnosti povzročilo.

Z dodatkom, ki ga je spisal v začetku 1923, se je Lenin povrnil na nekatere osebne značilnosti Stalina, ki so bile nedopustne za voditelja. »Stalin je preveč grob — je pisal Lenin — in ta pomanjkljivost ki je popolnoma dopustna v odnosih med nami komunisti, postaja nedopustna za funkcijo generalnega sekretarja. Zato predlagam tovarišem, naj preuči način, kako nadomestiti Stalina in imenovati na njegovo mesto drugo osebo, ki naj se iz vseh vidikov razlikuje od njega in drugega kot zato, da je bolj preživetelj, bolj energičen, ljubeč, bolj pozoren, bolj uspešen, bolj muhast itd.«

Na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo nezmisljivost. Stalin je začel spreminjati v normo partijskega življenja nekatere omejitve

na XIII. kongresu partije, ki se je vršil po smrti Lenina, so se njegova pisma prebrala delegatom. Po preučitvi teh dokumentov se je smatralo za umestno obdržati Stalina na položaju generalnega sekretarja pod pogojem, da upošteva kritike z Leninove strani in iz njih povleče vse potrebne zaključke. Ko je ostal na položaju generalnega sekretarja se je Stalin v prvem času po smrti Vladimirja Iljiča držal njegovih kritičnih opazk, a pozneje, ker je neizmerno preceenoval svoje zasluge, je Stalin verjel v svojo

